

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΩΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΟΣ

ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΝΟΥΣ

"Όχι! Κανένας δὲν πονεῖ τὴ μάνα τοῦ Κανάρη
αὐτὴ ποῦ πρώτη ἐσκόρπισε στὴν οἰκουμένη φῶς.
Ξένη ψυχὴ δὲν βρέθηκε νὰ δείξῃ κάποια χάρι
στὴ γῆ ποῦ δ ἀθάνατος ὁ κόσμος δ σοφὸς
ἐβγῆκε κι' ἐξευγένισε μὲ τὰ διδάγματα του,
ὅλους αὐτοὺς ποῦ σήμερα σηκώνονται κατὰ του.

"Όχι! Κανένας δὲν πονεῖ, κανεὶς δὲν ἀγαπάει
τὴ μάνα ποῦ τ' ἀνδρεῖα της ἀρμάτωσε παιδιὰ
καὶ τὸν σκαιούντας τυράννους της ἀκούραστη χτυπάει,
καὶ μὲ τὸ αἷμα πῶπνιγε τὴ μαύρη της καρδιὰ,
βρέχει στερεός καὶ θάλασσες, βρέχει βουνὰ καὶ δάση,
τὰ χώματα πῶμόλυνε δ βάρβαρος ν' ἀγιάσῃ.

Κανένας δὲν τὴν συμπονεῖ τὴν ὀρφανὴ παρθένα
π' ἀπὸ μεγάλη σ' ὅλα της, εὐρέθηκε μικρὴ.
Τὰ ζωντανὰ τὰ κάλλη της τὰ θέλουν μαραμένα.
Τὴν ἀρετὴ της ἥθελαν νὰ τὴν φιλοῦν νεκρὴ.
"Άδοξη τὴν περίμεναν καὶ σκλάβα νὰ πεθάνῃ
τὴν ὀρφανὴ π' ἀθάνατο τὴν στόλιζε στεφάνι !

Μ' ἄν δοι ξένοι κι' ἄσπλαγχνοι κι' ἀνάλγητοι κυττάνε,
παρθένα π' ἀγωνίζεται γιὰ τὸν ἀνθρωπισμὸ,
ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πέρατα σὰν ἀετοὶ πετᾶνε
θυσία κι' δλοκαύτωμα στὸν ἄγιο βωμὸ,
αὐτοὶ ποῦ κι' ἀν ἀλάργεψαν, ποτὲ τους δὲν ξεχάνουν
πῶς ή Ἐλλὰς τὸν γέννησε κι' Ἐλλήνες θὰ πεθάνουν.

"Όχι! Κανένας δὲν πονεῖ, κανένας δὲν κυττάζει
τὸν ματωμένους μάρτυρας στὴ δάχη τοῦ βουνοῦ
'Αλλὰ τὸ αἷμα τ' ἄγιο, στὸ Γολγοθᾶ ποῦ στάζει,
τὸ βλέπουν καὶ δακρύζουνε τὰ μάτια τ' οὐρανοῦ.
Καὶ τ' οὐρανοῦ τὰ δάκρυα, ἃς μὴ τὰ λησμονοῦνε
αὐτοὶ ποῦ δὲν ἐπόνεσαν ἐκείνους ποῦ πονοῦνε !

"Όχι! Κανεὶς δὲν ἔρριψε παρηγοίας βλέμμα
σὲ μάνα ποῦ ἀγίασε μὲ τῶν παιδιῶν της αἷμα
τὸ χρώμα ποῦ ἐμόλυνε μὲ σίδερο καὶ λάβια
διάφραγμας πῶγύρεψε τὴν Οἰκουμένη σκλήρα
Καὶ σκλάβος θάττην σήμερα καθετῆς Αἴγαυος
ἄν δεν υπῆρχε Σιλαμίς καὶ δάφνη Μαραθώνος
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΙΓΑΥΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

**Ο Γράννης κι' ο Μαρῆς
μελούνε κι' απορεῖς.**

M.— Ποῦ πᾶς μωρὲ καὶ κόύβεσαι ; Ποῦ τρέχεις καὶ σὲ γάνω ;

Γ.— Τοῦν Τούρκωνε, μωρὲ Μαρῆ, κάνω τὸ δογαρουμάνο.

Μ' ἐπῆρε σὲ συμπάθεια δὲ Ναστραδίν μεγάλη.

Ἐγὼ τὸν πάντα ταχτικὰ καὶ τρώει στοῦ Καφάλη.

Τοῦ Ἀβδουλάχ καὶ τοῦ Ζεκῆ,
ἐγὼ τὸν πέρον τουμπεκή,
διαοῦντι κι' ἔνα κι' ἄλλο.

Ἐγὼ τὸ χότζα ταχτικὰ περίπατο θὺ βγάλω,
ἐγὼ φροντίζω νάν' καλὸ τὸ δεῖτνο καὶ τὸ γιόμα του,
ἔμενα πέρνει στὸ λουτρὸ καὶ πλένουμε τὴ βρῶμα του,
καὶ μόνο στὴ χανούμητσα μαζὺ του δὲ μὲ πέρνει
γιατ' ἵσως νὰ κατάλαβε πῶς δὲν τονὲ συφέρνει.

Ποῦ νὰ μὲ γδῆς ἐμένανε ποῦ μέρα νύχτα τρέχω.
"Ολους τοὺς Τούρκους ποῦν' ἐδῶ ἀπάνου μου τοὺς ἔχω.

Εἶναι μυστήριο, Μαρῆ,
δὲ νοῦς μου πῶς βασταίνει.

Ποιὸς μου γυρεύει τσατσαρή,
ποιὸς μου γυρεύει χτένι,
κι' ἔνας δὲ ἀφιλότιμος μὲ ἔστειλε γιὰ βελόνια
νὰ δάψῃ τὴ σελίδα του πώσπασαν τὰ κορδόνια.

Δὲ σταματένω μιὰ στιγμὴ
καὶ βρίσκομαι σὲ φούρκα.

Ἐγὼ ἐπῆα τὴ μαμή
πώγέννησε μιὰ Τούρκα,
κι' ἐγὼ τώκούντα τὸ παιδί του Ναστραδίν του μπένη
ποῦ γιὰ τὴς ἀμαρτίες μου ἀρχίνησε νὰ κλαίῃ.

Ποῦ νὰ μὲ γδῆς ἐμένανε καὶ ποῦ νὰ μὲ πιτύχης,
τώρα ποῦ κατὰ βούλησιν προσμειδιώσης τύχης,
ἐγνώρισα τὸν Ἰτζεδίν καὶ τὸ Σικτὶρ ἐφέντη
καὶ νύχτα μέρα, βρὲ Μαρῆ, τὸ όρχτουμε στὸ γλέντι
κι' ἀπάνου στὸ μεθύσι μας μεθάμε καὶ τὸ Χότζα
κι' δὲ ἔνας πάει ὅστρια κι' ὁ ἄλλος πάει πότζα.

"Ηρθαν εὐδαίμονες καιροὶ
πώπεσανε μωρὲ Μαρῆ
κι' οἱ Τούρκοι στὴ δομπόλα

καὶ τοῦ Προφήτη τὰ ἡρτὰ τὰ λησμονήσαν δὲ.
Μὴν τὰ δωτᾶς τὶ γίνεται μὲ δαύτους στὸ παζάρι.
Ο Μπρούσκος δὲ φιλόθρησκος ποῦ τὰ κομιὰ λουστράρει,
παρέλαβε τρεῖς τέσσαρους καὶ τσῶχει μισοπείσει
νὰ βγάλουνε τὴν κοῦδα τους νὰ πά' νὰν τξού βαφτίσῃ,
καὶ μὲ ἐπροσκάλεσε κι' ἐμὲ νάμαι παρῶν στὰ Σίσλα
γιατὶ ἔκει σκοπεύουνε νὰ κάμιουν τὰ βαφτίσα.

M.— Χαρὰ σ' ἐσὲ ποῦ βρίσκεσαι στὸ κέφι κάθε μέρα,
κι' δὲ φλασκόλογα πετᾶς
καὶ δὲν σὲ μέλλει νὰ δωτᾶς
τὶ γίνεται ἔκει πέρα
ποῦ οἱ γενναῖοι μάρτυρες παλένουν μέσ' τὸ χιόνι
καὶ τὸ Ενδρώπη τέρπεται ν' ἀκούῃ τὸ κανόνι.

Χαρὰ σ' ἐσένα τενεκὲ ποῦ μὲ τοὺς Τούρκους τρέχεις
καὶ εἰς τὰ τεκτανόπενα καθόλου δὲν προσέχεται.
Καὶ τὶ τεκτανόπενα πορεί;
Τεκτανέται, βουβάλι,
π' δὲ πόλεμος ἔξαντας δύπροδος πάσι τάλι
κι' ἀν στοὺς Βουλγάρους χρειαστῇ συνεισφορὰ νὰ γίνῃ
θὺ πᾶς καὶ σὺ, θρασύδειλε, πώγύρευες εἰρήνη.

Ἐπιστρατεία γενικὴ
τὰ πράμπιατα θὰ σημάσῃ

Θὰ στὸ φορέσω τὸ χακά
κι' δὲ δύάλος νὰ σκάσῃ.

Δὲ σκάπουλας ! Θ' ἀγωνιστῆς δόσι ποῦ ναύρης τέλος.
Τώρα δὲ τὰν ἡ ἐπὶ τὰν μᾶς εἰπ' δὲ Βενιζέλος.

Ἡ πᾶς καὶ ἔψυχας ἐκεῖ
ἐν δόξῃ αἰωνίᾳ,
ἡ ζῆς καὶ σκᾶς σὰν τὸ κουκά
τὴν Αὐστρογερμανία.

Γ.— Στὸν πόλεμο μᾶς βρήκανε τὰ κιόνια τοῦ Γενάρη,
κι' ἀν νίκας ἔχομεν πολλὰς,
αὐτὸς δὲ παλιροτουρκαλᾶς
ἀκόμα κογιονάρει,
ἀκόμα δὲν ἐπείστηκε πῶς ἔγεινε δέταλι
καὶ μὲ δλη τὴν ἀναίδεια μᾶς φοβερίζει πάλι.

Τὸν κοπανίσαμε, Μαρῆ, ἀπ' δλα τὰ σημεῖα,
παντιέρα δὲν τ' ἀφήσαμε ἀντρόπιαστη καμπιά,
ἔβγαλε τὴν ἀφιάδα του ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια
καὶ δὲ «Ἀβέρωφ» μύρος του τὴν ἔκαμε πουζέλια,
ὅλους τὸν ἀγάδες τοῦ Τουρκιᾶς τοὺς ἐν πολέμῳ πρώτους,
σὰν τὰ κοιάρια στὸ μαντὸν τούτιασμ' αἰγμαλότους,
ἀπ' δλα τέλος τὰ νησιά,
ἔψυχη δὲ φρίκη κι' ἡ σκασιά
κι' ἀπλάθηκ' δὲ γαλάζια,
κι' αὐτὸς δὲ ἀφιλότιμος ἀκόμα κάνει νάζια !

Σακατεμένος ἔψυχε ἀπὸ τὸ Σαραντάπορο,
κόσπινο τοῦ τώκαμαμε κάθε του παλιροπάπορο,
κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν τὸν κάμαμε νὰ τρέμῃ,
εύνοῦσχο δὲν τ' ἀφήσαμε κανεῖνε σὲ καρέμι,
τ' ἀτρόμητο κανόνι μας δλοῦνε τὸν τρακάρει
κι' αὐτὸς ἀκόμα, κύριε, κάνει τὸ παλληκάρι
κι' ἔτσι ἀξιοθήητος καὶ καριωμένος στράτσα,
ματαγγυρεύει πόλεμο κι' ἐδῶ καὶ στὴν Ταλτάτσα.

Ἐξ οὐρανοῦ τὰ δύλα μας ἐπῆραν εὐλογία
καὶ τὸν κατενικήσαμε
π' οὔτε Θεό τ' ἀφήσαμε
μήτε καὶ Παναγία·
μετρᾶ δὲ ἀλητήριος ἀλεπαλλήλους ἥττας,
μπαροῦντι τὸν ἐκάμανε κι' δὲ Πέτρος κι' δὲ Νικήτας,
τ' ἀλλάξαν τὸν ἀδόξαστο κι' οἱ Σέρβοι κι' οἱ Βουλγάροι
κι' ἐν τούτοις σοῦ φιλονικεῖ ἀκόμα, τὸ ζαγάρι !

Ἐγὼ δὲν ξέρω τὶ νὰ πῶ καὶ τὶ νὰ ὑποθέσω !
Κι' ἀν λές πῶς εἶναι δάκτυλος Αύστριας ἐν τῷ μέσῳ
ποῦ μᾶς κρατεῖ
στὸ καραντίνη
καὶ στὴ στενοχωρία,
ἐγὼ μὲ πέντε δάκτυλα μουντζώνων τὴν Αύστρια
καὶ κάθε καγγελάριο καὶ κάθε διπλωμάτη
ποῦ νὰ μᾶς βγάλῃ προσπαθεῖ μὲ τὸ σταντὸ τὸ μάτι.

M.— Κι' ἐγὼ βρὲ Γιάννη σκασα καὶ βράζω σὰν καζάνι
ποῦ ξεπαγήζει δὲ στρατὸς ἀπάνου στὸ Μπιζάνι
κι' ύφισταται μαρτύρια καὶ τόσας κακονηγίας
γιὰ τὸ χατῆρι τῆς Τορτλῆς ἔκείνης συμμαχίας
πτώμπηκε μὲ τὸ χέρι της μεσίτρα στὴ δουλειὰ μας
κι' εύρηκαμι ἀναπάντεκα μαζὺ της τὸ μπελιὰ μας.

Κι' ἐμένα, Γιάννη, μιδροζεται τὸ αἷμα στὸ κεφάλι
ξέρωντας ἀπ' δλούνθεν τὴν νίκη μας μεγάλη
καὶ μὲ τὸ κέφι ἀλλογάνη
μαρτυροῦντας τὸν πατέρα της πρόφροτο
τὸν κόντρα μὲ τὸ δίκαιο καὶ κόντρα μὲ τὸ νόμο
ἄγκαθια μὲ τὸ πρόσωπο στὸν πόλεμον.

ΙΑΝΩΝΑΤΕΙΟΣ

ΛΙΜΝΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ

Μὲ υπέρθερμο νεφάλι
τῆς Τουρκίας οἱ δλοτήρες
ξαναπρόβαλαν καὶ πάλι
σὰ νὰ ποῦμε γιὰ σωτῆρες!

Απὸ τὸ βαθὺ τὸ λάκιο
κοῦ αὐτοὶ ὀρέχανε,
καὶ σρούρως τὴν καύμενη
τὴν Τουρκία ἐρρέχανε,
θέλουν τώρα νὰ τὴν σώσουν
καὶ μὲ τὸ δικὸ τους νοῦ,
λεῖν πᾶς θὰν τὴν ἀνεβάσουν
μέχρι τρίτου οὐρανοῦ!

Πάλιν βγήμανε ξιφήρεις,
δημερέξαλλοι, φρενήρεις
δὲ Ἐμβέροι ἢ ἄλλοι μαζὺ¹
δπαδοὶ πιστοὶ τον φύλοι,
νι' ἐσητώσαν τὸ Ναζῆ
μεσ' τὴν ὑψηλὴ τον Πύλη.

Μπάμ δ' ενας μπούμ δὲ ἀλλος,
ἄναψε κανγάς μεγάλος.
Κόσμος νεοτουρκικὸς
μπῆκε πάλι σὲ γενάτι,
κι' ἡρθαν τελεγραφιῶς
τετραπόσιοι τρεῖς θανάτου.
Τὰ ντουβάρια τ' ἀναπτόρου,
χρεία δὲν ἔχουν πιτώρου.
Τάβαψε πολὺ ὁραῖα
δὲ Ἐμβέρο μὲ τὴν παρέα.

Στ' ἀναπτόρου τὰ χαλιὰ,
στὸ ψηλὸ τῆς Πύλης σπῆνη,
ξεψυχάνε τὰ συντάξαι
μὲ τὸ νόμο τοῦ Προφήτη.

Αφ' τὴν ὑψηλὴ τον Πύλη
κατεβάζουν τὸν Κλαμήλη
κι' ἥταν δὲ Σεφέτερ καζίρι
γιὰ τὸ ψρόνο τοῦ Βεζέρη.

Τώρα τοῦτ' οι Ταρταρῖνοι
ἀποκρόσουν τὴν εἰρήνη,
φοβερίζουν, δόντια τριζουν,
ἀφ' τὴ λύσσα τους ἀφρίζουν,
καὶ νομίζοντες πᾶς ἔχουν
βοηθὸ τὸ Γερμανὸ,
λένε πᾶς δὲ ν' ἀνατρέψουν
τὰ ἐν γῇ καὶ οὐρανῷ.

Τὴ στάσι τους παρατηρῶ
καὶ μόνος μου παραληρῶ
καὶ λέω κρύφουν, κρύφουν:
Μωρὲς νεότουρκοι ψρασεῖς,
κουλούρια εἴσαστε καὶ σεῖς
κι' ἔτοι φὰ πάτε ἦφου!

Τοῦ Σεφέτη τὸ κεφάλι
μὲ τὰ γένη τὰ ψαράδ,
ἄν δλόρτο τὸ τυροῦμε,
κάποια μέρα θὰ τὸ βροῦμε
στὴν ἀντὴ τοῦ Ναγρᾶ.

Τὸ λαρύγγι τοῦ Ἰτζέτη
τοῦ μεγάλου τσελεπῆ,
θὰ δχαβῆ ἀπὸ φραστέτι
σὰν ἀγγούρι νὰ ποπῆ.

Καὶ θὰ γδῶ τὸν Ταλαάτη,
σὲ παιτόργες ἐνλογές,
σὰ γαϊδούρι μεταπράτη
φορτωμένον πληγές.

Κι' δὲ Ἐμβέρο τὸ παλληνάρι,
γιὰ τὸ φόνο τοῦ Ναζῆ,
νὰ ψυμάσσετε κουμπάροι
πᾶς τὸν κρόνον δὲ θὰ ζῆ.
Τέλος τάγνων ἡ Τουρκία,
σάψαλο στὴν ἡλικία
καὶ μὲ σμπάρα στὸ πειρά της,
κι' ἀλλούντε καὶ αὐτὰ της,
φτωχὴ καρδία πειάσω,
καταραυλᾶ στὴν ἀβύσσο!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

Λειοντάρια μιου ποῦ σὰν ἐσᾶς ἡ γῆ δὲν θ' ἀναστήσῃ,
τὴν ἀντοχὴ σας βλέπουνε σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι,
καὶ λένε: τέτοιος ἥρωες, τέτοια Πατρίδος κάλλη,
μόνο καὶ μόνο μιὰ "Ἐλλὰς εἰν" ίκανη νὰ βγάλῃ.

Λειοντάρια, κάθε σας πληγὴ, δοξάζει τὴν Ἑλλάδα.
Τῆς δίνει κάθε πόνος σας αἰώνια λαμπρόδα,
κι' ὅταν μὲ τὴ σημαία σας πατήστε τὸ Μπιζάνι,
τὸ σιδερένιο χέρι σας τὸν οὐρανὸ δὲ πιάνῃ !

II.

ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Πεθάνετε σεῖς ὄνειρα καὶ σεῖς ἐλπίδες πλάνες.
Χαδῆτε μέσα στὴ φρυγὴ τοῦ κόσμου λησμονὶ.
"Ἄς μήν ἥκουν ἀρμονικοὶ τῆς φαντασίας παιάνες
κι' ἃς σιβύσῃ γέλοια καὶ χαρὲς ἡ μαύρη καταχγιὰ.

"Ονειρα πιὰ τὶ θέλετε; Γιατί νὰ ζῆτε τάχα;
Κάθε ζωὴ ποῦ πλάθετε μεσ' τὸ πηχτό σκοτάδι
βρίσκει τὸ μαύρο θάνατο καὶ πάντα καὶ μονάχα
μένετε σεῖς τ' ἀέρινου τοῦ κόσμου σας σημάδι !

Θίττα Λάμδα.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Λέγεται πῶς δὲ ο Λευτέρης ποῦ πολλὰ προσόντα ἔχει
κι' ἄν τὰ πάντα δοκιμάζει, μόνο τὰ καλὰ κατέχει,
ἔνα μῆνα στὸ Λονδίνο ἔτρενες γωδίζ νὰ παύῃ
νὰ φροντίζῃ γιὰ τὸ "Ἐθνος" φισσότερα νὰ λάβῃ.

Μὰ οἱ τόσοι του οἱ κόποι δὲν ἐπήγανε χαμένοι,
κι' ἡ Ἑλλάδα μας θὰ πάρῃ, δὲ τι ἔχει νὰ λαβένῃ
καὶ τοὺς κόπους του ἐκείνους ἥδη ἀποζημιώνει
μία νύμφη ζηλεμένη διποῦ προῖκα ἔχει μόνη
δύο μιλιούντα λόρες καὶ τὰ δίνει τοῦ Λευτέρου
γιὰ νὰ ἔχῃ στὸ πλευρὸ της τέτοιο σύζυγο ξιφτέρι.

Μὲ τὴν τύχη τοῦ Λευτέρου ποῦχε μέσα στὸ Λονδίνο,
νὰ χτυπήσῃ δύο τριγόνια μ' ἔνα σμπάρο τόσο φίνο,
λένε μερικοὶ στὸν τόπο-κι' εἰν τὸ δίκη τους μεγάλο-
ἄν τὸ ἔνα τοῦ ξεφύγη, σύγουρο τοῦ μένει τ' ἄλλο.

CHEF.

ΕΚ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ

Λονδίνο μὲ συνέδρια εἰν' τὸ Ληξοῦρι τώρα.
Μαζώνονται στὸν καφφενὲ ἀπὸ τοῦ ἐφτάτη ἡ ὥρα
τεχνῆτες, ἐπιστήμονες, παπάδες, φρουραραῖτοι,
καὶ συζητοῦν τὰ πράμματα καλίτερ' ἀφ' τὸ Γρέη.

"Ωρες ὀλόκληρες ἀκοῦς τὴ γλῶσσα τους νὰ παῖζῃ,
καὶ ἔνυχτανε κάνωνται ἀπάνου στὸ τραπέζι
τοῦ Μπιζανίου σχέδια διάφορα καὶ μύρια
π' ὅ καφφετές βαρένεται νὰ φέρνῃ πιτισίρια.

"Ο ἔνας κάνει σχέδιο, ποῦ βούσκετ' ἡ Τσαλτάτσα,
κι' ὅ ἄλλος ποῦ διαφωνεῖ τὸ σιρύνει μὲ τὴ στράτσα
καὶ σύμφωνα μὲ τὴ ψευτὶς πώχουν οἱ τηλεγράφοι
βλέπεις τὸν ἔναντε νὰ σβγῆ, τὸν ἄλλον νὰ γράφει.

Απὸ τοῦ συμβούλους καὶ τὸ συνδιασκέψιμο
χόρμος ἔδω καλά.
Καὶ τρῶμε κι' δλοι κάβοτε καὶ γίνεται ἔνα δέρμα
π' ὅ Θιδὼς νὰ σὲ φυλάῃ !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟ

Μπάουτσερ.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΙ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ

Τὸ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὴν ἐποχονδρίαν
δι' εἶναι ἀρρωστος χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀπο-
λύτως τίποτε, τὸ καταλαμβάνω. Εἶναι
ἔνας δυστυχὴς ἄνθρωπος καὶ τίποτε
περισσότερον.

Τὸ νὰ ἔχῃ ἄλλος τὴν πεποίθησιν, δ'
τὰ βλέμματὰ τον αἰχμαλωτίζουν ἐξ
ἔφοδου οἰλανδήποτε γυναῖκα, καὶ αὐτὸς
τὸ ἔννοιο. Εἶναι ἔνας εντυχὴς ἡλίθιος.

Αλλὰ τὸ νὰ ἀγωνίζεται κανεὶς νὰ
πείσῃ τὸν ἄλλον, δι' εἶναι δυστυχὴς ἐ²
πάρω εἰς τὴν σιγμήν τῆς εντυχίας
τον, αὐτὸς δημολογῶ δι' αὐτὸν ποτὲ νὰ
ἔξηγήσω.

"Υοτερα ἀπὸ μίαν πολνετὴ καταφ-
ρογημένην ἔθυτιὴν ζωὴν, ηδόκησεν
δ Θεός ἢ δ διάβολος, ἀδάφοδον, νὰ
ἐπιτύχωμεν κάπι, τὸ δρόποτον οὔτε δ Κα-
ζαμίας εἰς τὰ προγραστικὰ τον δὲν ἐ³
τόλμησε ποτὲ νὰ τὸ ἀναγράψῃ.

Καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἀποσοδό-
ηητον εντυχίαν, μὲ τὴν δρόποιαν χορταί-
νει πᾶς πεναλέος ὑπήκοος τον πρώ-
ην ἐλληνικοῦ βασιλείου, ἔρχοται μερι-
κοὶ, πολλὰ παραδόξον χαρακτῆρος ἀν-
θρωποι, οὔτε σώνει καὶ καλὰ ἔννοι-
ον νὰ σοῦ ἀποδεῖξουν, δι' δλα αὐτὰ
τὰ καταπληκτικὰ πόλυματα, δχι μόνον
δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλ' δι' καὶ θὰ ξεσπά
σουν πολὺ γρήγορα εἰς τὴν όχιν μας!

"Επιμέρουν οι περίεργοι αὐτοὶ κοι-
τικοὶ, δι' αἱ Λυνάμεις δὲν θὰ μᾶς δώ
σουν τίποτε. "Ου δὲ Θεσσαλονίκην θὰ
διεμνοποιηθῇ, "Ου αἱ Νῆσοι θὰ γεί-
νονται αὐτόρομοι. "Ου τὰ Ιωάννινα θὰ
συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν Αλβαΐαν,
καὶ δι' τέλος πάντων αὐτὸν ἀγαράψῃ μία ἐ⁴
φρημοὶς ζένη, ἀντιστρατευμένη τὰ σύμ-
φροντα τοῦ Ελληνισμοῦ, δχνδούνται
αὐτοὶ δροσθενεῖς τῆς ειδήσεως ἡτοις τὴν
ἔπομένην κατὰ 99 τοῖς ἐκατὸ διαφεύδε-
ται - καὶ ἀρχίζουν νὰ ἔκοφενδονται
ἀδιακόπως τὰς δβίδας τῆς ἀπαυτοδο-
ξίας των, αἱ δρόποια δροσθενεῖς, δλο
κόβουν τὸ αἷμα τῶν ἀπλούσκων.

Καὶ ἐδὲ περιωρίζετο τὸ πρᾶγμα ἐ-
ως ἔδω, δὲν θὰ ἡτο καὶ τόσον ἄξιον
λόγου, ἀλλὰ δυστυχῶνται οἱ παράξενοι
αὐτοὶ πατούσται, φορτίζουν νὰ μαν-
θάνουν πάντοτε ἡ ἀπὸ επιβάτας τῶν
δρόποιν δὲν κατονομάζουν, η ἀπὸ οὐ-
βαρὰς ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας των,
δλας τὰς θλιβερωτέρας καὶ φορεφωτέ-
ρας ειδήσεις αἱ δρόποια εἶναι πολὺ πιθα-
νόν νὰ συμβοῦν εἰς ἔνα πόλεμον.

Καὶ τὰς ειδήσεις αὐτὰς τὰς μεταδί-
δουν ὑπὸ τεχνῆτην ἔχεμένθειν εἰς τὸν
ἔνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον, ἔνας δτον φρά-
γονται εἰς τὰ δια τὸν ἀμέσως ἔνδια
φερομένων περὶ τοῦ πολέμου καὶ λυ-
πούται καὶ ἀνησυχοῦν οἱ ἀνθρωποι
κωρὶς λόγον.

Τὶ εὐχαρίστησις εἶναι αὐτὴ, δὲν τὴν
καταλαμβάνων.

Νὰ παραδεχθῶ κακίαν; "Οχι. Μι-
σελληνισμόν; Ούτε. "Αλλὰ τότε τὸ δά-
βολο νὰ παραδεχθῶ;

Θὰ ἡσήχαζα δύμως ἀν ἡτο δυνατὸν
νὰ ποῦ ποῦν καθαρὰ αὐτοὶ οἱ δλίγοι
σο ού τις γενεράτορες συμπολίται
μου, τὶ θέλουν διὰ μὴ φέρονται δ-
πως φέρονται.

— "Αμ" αν έχουν αύτό το κεφάλι τότε
αλλάζει το πρόγραμμα!
— Ακριβώς αυτό έχουν. Τοντος το έχω
έξετάσει πολλάκις ώς ίατρος και
το γνωρίζω πολύ καλά.
Τηροφέρουν διαρκώς οι άνθρωποι
από χρονίαν.... καρτικήν!

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

"Ενας καπιτάνιος
πού γυναικούλιζει,
βλέπω ν' αρμενίζῃ
σ' ώμορφο γαλλ.
Καὶ στ' αρμένισμα του
ενδρυγκε συρόσκους
κι' απλωσε τσού φλόκους
μὲ καιρό καλλ.

~~~~~

Τρέχει, τρέχει, τρέχει,
κι' άλλους φλόκους βάνει
νάμπη στὸ λιμάνι
μὲ κρυφὴ καρά,
άλλα δύως φθάνει,
— "Ω καὶ σ' ἐμένα-
καταδόλωμένα
βρίσκει τὰ νερά !

~~~~~

Μαύρες καπιτάνιες
πάδμεινες στὰ ιερά,
άλλαξε πορεία,
άλλαξε γραμμή.
Κι' όσο κι' άν τὸ πόρτο
σοῦ καλογονοστάρει,
δὲν θὰ βρῆς τὸ στάρι
σ' αφτινὴ τιμὴ.

ΛΕΙΒΑΘΙΝΟΣ

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΜΙΧΑΛΟΥ

Μάζε γράφουσιν ἐκ Θεσσαλονίκης,
συμπολίται στρατιώται, διτι πολύτιμος
καὶ θαυμασία είναι ή δρᾶσις τοῦ ταγ
ματάρχου Θ. Κοντομιχάλου ώς οπο
φρουράρχου Θεσσαλονίκης.

Πρόσθυμος, ἀπούραστος καὶ τολμη
ρώθων τοῦ έν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόν
των τοῦ, κατώρθωσε ἐν ἀρχῇ τῆς κα
ταλήψεως νὰ ἀποσθέῃσῃ μέχα κινδυ
νον, προερχόμενον ἐκ ξένης προπαγάν
δας ήτις εἰχε δωροδοκήσει ἔδραιον
καὶ Τούρκους νὰ θορυβῶσι δαιμονιω
δῆς τὴν νύκτα διὰ νὰ ἐπακολουθήσω
σι ταρχαῖ καὶ προκληθῇ κατάληψις
τῆς πόλεως ὥπο δένης Δυνάμεως.

Ἡ ἐνέργεια του εἰς τὴν περίστασιν
αὐτὴν ὑπῆρξε ἀνωτέρα πάσης προσδο
κίας καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ θάρρος
του δρεῖται ή ἐπαναφορὰ τῆς τάξεω
ς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας.

Εἶναι περιττόν γὰ προσθέσωμεν, διτι
ἡ μέριμνα τὴν δρούνει διὰ τοὺς
Κεφαλλήνας εἶναι κυριολεκτικῶς ἀδελ
φική, διότι δ. κ. Κοντομιχάλος τυγ
χάνει γνωστὸς διὰ τὰ εὐγενῆ του αἰσ
θήματα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ οποφαινόμενοι ἐπίτοροι τῆς Μο
νῆς Υπεραγίας Θεοτόκου Διὸς, θεωροῦ
μεν πατέρου, ὅτως δημοσίᾳ ἀπενθύνω
μεν τὰς θεομάρτυρας εἰναρχούστας πόδες
τε τοῦ Διευθύντος τῆς ἐνταῦθα Σχολ
ῆς τὸν Χειροτεχνικάτων Δα. Αἰκα
τούντην Ν. Τροφιάνον καὶ ἀπάσας τὰς
μαθητὰς τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν ἐδραχ
μὴν 62 εἰσφοράν τοῦν ἐν λόγῳ μαθητ
οῖσιν ὑπὲρ τῆς Μονῆς, καταλεπούσων
τρόπος τοῦτο ἐκάποιεις ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τῆς
ἐγνῶσίς των ἀνά 5 ή 10 λεπτά ἐξάστη
καὶ μεταβιλεύονταν εἰς ημέραιν τῆς Δι
ευθύντος, εἰς τὴν πρωτόδομον τῆς ο
ποῖς ἀρείεται ή θερέσσας πολλές.

Π. Δ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ Π. Α. ΣΒΟΡΩΝΟΣ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Δὲν ἀρνούμεθα τὰς ἐνεργείας τῶν
ἀρμοδίων ἀρχῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων
ώς καὶ τὴν δύοντον ἐπίβλεψιν τῆς ἐπιτρο
πῆς τῶν κυριῶν ὑπὲρ τούτων, παρατη
ρούμεν ὅμως, διτι καθ' ἐκάστην σχεδὸν
συμβαίνει νὰ ἀποθνήσουν. Πῶς αὐτό;

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ι. Γε
ρασίμου Κοσμάτου ἐμπόρου ἐκ Σάμης
μετά τῆς δεσποινίδος Μαρίας Φωκᾶς.
Ἐνδόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Φοβερὸν δυστύχημα συνέβη εἰς τὸ
μηχανικὸν Ἐργοστάσιον Λευκοπούλων.

— Ο ἐν αὐτῷ μαθητεύμενος παῖς
Νικόλαος Δαμ. Φραγκόπουλος ἔθεσεν
ἔξι ἀποστέλλεις τὴν ἀστεράν βεῖρα τον
εἰς τὶ μηχάνημα καὶ τῷ ἀπεκόπη.

— Αὔριον τελοῦνται οἱ γάμοι τοῦ
φωτογράφου κ. Β. Πετρόπουλου μετά τῆς
δεσποινίδος Οὐρανίας Στυράτου, ἐκ Πυ
λάρων. Νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς.

— Παρελήμημεν νὰ δημοσιεύσωμεν,
ὅτι ἡ κυρία Σ. Γιαννοπούλου παροήθη
ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν προσφύγων ἐνε
κεν λόγων ὑγείας.

— Οι πλεῖστοι ἔχουν εἰς τῶν ἐνταῦθα μετα
φεδόντων τραυματιῶν, ἀνεχώρησαν
λαμέντες.

— Παραμένουσιν ἀκόμη εἰς τὸ Νοσο
κομεῖον περὶ τοὺς τεσσαράκοντα.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Διον. Κουλουμπάκης (Νίφι) "Ανδρ
Μαυροκεφάλου (Πλαγιά)- Ανδ. Πάσ
τρας Αἰκατερίνη Θεοδωράτου (Βάλτες)-
Σπυρ. Βουτσινᾶς Λευκούθεα Φιοκῆ (Άρ
γοστόλιον)- Θεόδ. Παντελήδ., Μαριά
νη Θεοδωράτου (Άργοστόλιον)- Γεωρ
Γιανδρέας (Σπήλαια) Εύφορη Κλαυδία
του (Δρακάτα)- Σπ. Ματαράκης Κρυσ
ταλένια Λοΐζου (Κάστορο)- Γερασ. Φραγ
κόπουλος, Βικτωρία Ζαφειράτου (Σπαρ
τού)- Κωνστ. Καλαβίτης, Ιάνθη "Α
γιουστινάτου (Άγιαν)- Λεων. Καλιβώ
καζ, Μαριάνθη Φιοραβάντε (Γριζάτα
Σάμης)- Σπυρ. Ζαφειράτος, Εύδοκία
Δραγώνα (Πύλαρος)- Χαρολ. Παντελε
ίμουνας, Μαρία Τρίτση (Κοντογούρα
Θηναίας).

ΜΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἅγιου Εὐθυ
μίου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῆς πανήγυ
ριος εἰς Χανουάτα Αἴγιουρίου, ἔνθα
πάροχει καὶ τὸ ιερὸν δάκτυλον τοῦ Ἅ
γιου. Ἐφάλλη καὶ παράκλησις ὑπὲρ τῶν
κατὰ ἡγράν καὶ θάλασσαν ἀγνοιζομέ
νων ἀδελφῶν ἡμῶν, χροστατούντος
τοῦ ιερέως Σ. Μουδήλου καὶ τῶν ιε
ροφαλτῶν Ν. Βαΐτση, Α. Μοσούνα καὶ
Δ. Μακρῆ. Γ. Α.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΟΤΕΡΙΕΜΟΝ
ΔΑΥΡΥΕΝΤΙΟΥ ΙΙ. ΒΑΝΔΑΡΟΥ

Νεωτάτη συλλογὴ μυρωδικῶν,
Παραήθημα νέα συλλογὴ ἀνδρικῶν
καπέλων ΜΠΟΡΣΑΛΙΝΟ.

Ἐλεύθη συλλογὴ νέων σχημάτων φω
κόλ, υποκαμίσων καὶ λαιμοδετῶν

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
II. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἄσ μη ξελοῦν οἱ ἐν Αθηναῖς συμ
πολῖται, ως καὶ οἱ ταξιδεύοντες ἐκεῖ,
ὅτι τοῦ πατέλιτερον ὑποδηματοποιείον
τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τὸ τοῦ συμπολίτου
μας Ν. Γεωργάτου ἐν δόρῳ Σταδίου,
ὅπερ τοὺς ἐπιβάλλεται νὰ προτιμοῦν,

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ — Κρίνεται ἐνταῦθα, διτι αἱ ἐνέργειαι τῶν Βουλ
γάρων εἰς Καλλίπολιν, ἐξασφαλίζονται τὴν συνεργασίαν τοῦ ἐλ
ληνικοῦ στόλου.

Ο ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΒΙΕΝΝΗ — Ο Ρωμούνικος τύπος γράφει ἀνθελληνικώτατα
ἄρθρα ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως τοῦ δουμανικοῦ ἀτμοπλοίου
μεταφέροντος γαιάνθρωπας εἰς τὸν Ελλήσποντον.

ΑΛΒΑΝΟΙ ΕΙΣ ΣΚΟΠΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ — Ανεγράφη εἰς τὰς Τουρκικὰς ἐφημερίδας,
διτι 30,000 Αλβανοὶ βαδίζονται εἰς Σκόπια.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΣΟΦΙΑ — Τὸ Βουλγαρικὸν στρατηγεῖον τηλεγρα
φεῖ, διτι εἰναὶ ἀδύνατον ὁ στρατός νὰ ἐπιτεθῇ τῇ; Τοι
τάλτσης λόγω τῶν σχηματιστικῶν ἐλῶν, καὶ ἐστρά
φη πρὸς τὴν Καλλίπολιν καὶ εύρωπα πατέλλεις ἀκτὰς Δαρ
δανελλίων. Εγκατέλειψεν θέσεις πρὸ Τσατάλτσης
καὶ ὠχυρώθη εἰς Τιερέσκιον. Εγκατέλειψεν ἐπίσης τὴν Ρα
διδεστόν ἀφοῦ ἐβομβάρδισε πόλεις καὶ στρατώ
ναξ.

· Η εἰς Ραδιδεστόν ἀπόβασις τουρκικοῦ στρατοῦ με
τὰ τοῦ Εμβέρο, ἐπραγματοποιήθη καθέξ.

ΣΟΦΙΑ — Εἰς λαμπάν χεροσονήσου Καλλιπόλεως,
ἐγένοντο πεισματώδεις μάχαις. Οι Βουλγαροί προ
χωροῦν, υποχωρούντων ἀτάκτως τῶν Τούρκων, ἐχόν
των 5000 νεκρούς. Οι Βουλγαροί κατέλαβον Κα
βάλ καὶ προχωροῦν εἰς Μπόλλε.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ — Βενιζέλος ἐδήλωσεν ἐνταῦθα,
διτι χάροις εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροποικιῶν, ἡ εἰ
ρήνη θὰ συναρθῇ τάχειστα.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΓΚΕΣΩΦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ = Ο Γκέσωφ ἐδήλωσεν διτι εἰναὶ ἀδύ
νατον νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλγαρέα τὴν ούδετέρων ζώ
νην ἐν 'Αδριανούπολες, καθ' ὅσον αὕτη θὰ παρεμπο
δεῖη τὰς κινήσεις τοῦ στρατοῦ.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — Μεγάλαι προετοιμασίαι εἰ
νεργοῦνται κατευσπεσμένως ἐνταῦθα διὰ τὴν ὑποδο
χὴν τοῦ Βενιζέλου. Τὰ περὶ τὸν σταθμὸν καταστήμα
τα ἐκλείσθησαν. "Ολχ τὰ σωματεῖς, πληθοῖς ἀπειρον
αναμένουν. Η πόλις ἐσημαντικοῖς σ